

И. Стубелъ

Весели празници

Христово дрѣвце

Срѣдъ гората расло нашироко,
чакъ небето стигнало високо.
По Игнаждень, като ангелъ чисто,
клонитъ му цѣфнали сребристо —
клонитъ му цѣфнали богато,
само бисеръ, само златно злато.

Затова надъ него е изгрѣла
чудната звезда лжчисто бѣла,
затова сега сама самичка
кацнала е на дрѣвчето птичка,
кацнала е и набожно пѣе,
сякашъ малка люлчица люлѣе...
Тази пѣсенъ на свѣта обажда,
Млада Бога тая нощъ се ражда.